Problem

Korzystając z przedstawionej na wykładzie infrastruktury służącej do odczytywania figur, chcielibyśmy doprowadzić sprawę do końca, czyli wyświetlenia figur w oknie. Na początek pominiemy kwestię skalowania mapy – w dostarczonym pliku testowym współrzędne punktów figur są zadane w pikselowym układzie współrzędnych okna. Sprawą, która przysporzy najwięcej pracy będzie reorganizacja (refaktoring) kodu: zastąpienie klasy figure "od wszystkiego" hierarchią klas, w której każdy rodzaj figury będzie mieć odpowiednią klasę, a figure będzie sprowadzone do bazy (abstrakcyjnej) całej hierarchii.

Sporo radości powinno też dostarczyć utworzenie projektu, w którym pliki nagłówkowe i biblioteki są rozrzucone po licznych folderach.

Projekt

Na ostatnich ćwiczeniach nie wystarczyło czasu na wykonanie ostatniego kroku – zapisania szablonu projektu. Zrobimy to teraz, zgodnie z instrukcją z poprzednich ćwiczeń.

Teraz pora utworzyć projekt na podstawie zapisanego właśnie szablonu.

Zaczynam standardowo: New > Project, ale w oknie New from template wybieram User templates i dalej graph_lib_project. Z wyborem foldera projektu trzeba uważać — potrzebujemy nowy, pusty folder, którego jeszcze nie ma! Tworzę go w oknie wyboru foldera i upewniam się, że nazwę nowego foldera (u mnie Zad_1) widać w polu Folder. Code::Blocks proponuje jeszcze zmianę nazwy projektu. Skrzętnie z tego korzystam i zmieniam ją na zad_1.

Projekt

Po utworzeniu projektu zmieniam natychmiast nazwę pliku tst_graph.cpp na figure_test.cpp. W drugim kroku kopiuję figure_test.cpp, figure.cpp, figure.h i mapa_test.txt z archiwum ćwiczeń do foldera projektu. Dodajemy kod źródłowy (pliki .cpp i .h) do projektu poleceniem Project > Add files).

W plikach figure.h i figure.cpp. mamy implementację metod przedstawionych na ostatnim wykładzie – odpadnie nam mozolne kopiowanie kodu. Trzeba jednak będzie nieco wysiłku umysłowego, żeby zorganizować hierarchię klas, która pozwoli nam na wyświetlenie na koniec ćwiczeń (no, może przed następnymi ćwiczeniami) na zobaczenie w oknie i prostokąta, i trójkąta.

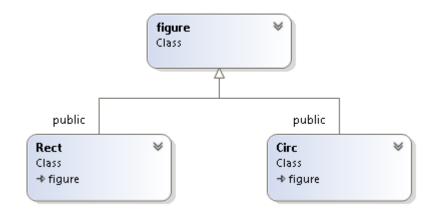
Klasa figure

W bieżącej wersji klasy figure nie mamy jeszcze niczego, co rozróżniałoby typy figur (jest identyfikator, ale na razie w ogóle nie sprawdzamy jego wartości). Gdyby pozostać przy jednej klasie za moment zaczną pojawiać się w niej instrukcje warunkowe if, które w miarę rozbudowywania klasy o kolejne konkretne figury będą się niepokojąco rozrastać i stanowić potencjalne źródło trudnych do wychwycenia i zdiagnozowania błędów.

Rozwiązaniem, które w tej sytuacji (i wielu podobnych) trzeba przynajmniej rozważyć, jest zastąpienie jednej, monolitycznej klasy obejmującej wszystkie figury, hierarchią klas, z których każda będzie odpowiadać za obsługę tylko jednego rodzaju figury.

Hierarchia figur

Sprawa wydaje się dość oczywista:


```
class figure {
    // implementacja
};
class Rect : public figure {
    // implementacja
};
class Circ : public figure {
    // implementacja
};
```

Problem z użyciem klas

W tej chwili mamy jedno krytyczne miejsce, w którym w jednej instrukcji spotykają się – mało tego **powinny być tworzone** – różne figury:

```
figure fig;
while (ifs >> fig)
{
   cout << fig << endl;
}</pre>
```

Takie rozwiązanie jest nie do utrzymania przy hierarchii klas: nie możemy utworzyć sobie obiektu klasy figure, po czym stwierdzić: od teraz będziesz prostokątem, bo na to wskazuje identyfikator. Musimy od razu wywołać właściwy konstruktor!

Przekształcenie pętli odczytu

Ponieważ liczba figur nie jest znana z góry, jedyną opcją jest tworzenie ich na stercie (za pomocą operatora new). W naturalny sposób dostaniemy wskazanie na nowoutworzony obiekt i taką wartość powinna mieć funkcja odczytu figury ze strumienia:

```
figure *fig;
while ((fig = get_figure(ifs)) != nullptr)
{
    // zapamiętać wskazanie w wektorze?
}
```

Zapis jest mniej wygodny, niż z operatorem >>, ale odpowiednio napisana funkcja get_figure będzie czytać ze strumienia opis figury i tworzyć obiekt właściwej dla rodzaju figury klasy.

Funkcja fabryczna

```
figure* get figure(istream& is)
  string id = get id(is);
  if (id.length() == 0)
     return nullptr;
  vector<FPoint> pts = get points(is);
  if (id == Rect::class id())
     return new Rect(pts);
  if (id == Circ::class id())
     return new Circ(pts);
  throw std::runtime error("Unknown figure id.");
}
```

Inne składowe figure

Konstruktor i destruktor w klasie bazowej:

```
figure(const std::vector<FPoint>& fv) : fdef(fv) {}
virtual ~figure() {}
```

Konstruktor w pochodnej:

```
Rect(const std::vector<FPoint>& fv) : figure(fv)
{
    if (fdef.size() != 2)
        throw std::runtime_error("Rect: ... points.");
}
```

Jaki musi być dostęp do fdef, żeby to kompilowało się? Wreszcie:

```
virtual std::pair<FPoint, FPoint> bbox() const
// ...
```

Figura przedstawia się

W klasie figure: static std::string class_id() return "Unknown"; virtual std::string get_id() const = 0; ... i w pochodnych (tu Rect): static std::string class id() return "Rect"; virtual std::string get_id() const return Rect::class_id();

Figura do wyświetlenia

Do kompletu potrzebne nam są jeszcze obiekty klas pochodnych po Shape – trzeba coś w końcu wyświetlić. W klasie bazowej mamy:

```
virtual Graph_lib::Shape* get_shape() const = 0;
... a w Rect:
    Graph_lib::Shape* get_shape() const
    {
        return new Graph_lib::Rectangle(fdef[0], fdef[1]);
    }
```

Tu jest problem, bo Rectangle potrzebuje argumentów typu Graph_lib::Point, a dajemy typ FPoint. W FPoint należy dodać operator konwersji do Point:

```
operator Graph_lib::Point() const {
   return Graph_lib::Point(int(this->x), int(this->y)); }
```

Refaktoring

Refaktoring kodu można podsumować w następujących krokach:

- Implementacja funkcji get_figure, która ma zastąpić operator
   z klasy figure.
- 2. Implementacja klas Rect i Circ w minimalnej postaci (tzn. tylko z konstruktorem i statyczną class_id), co wymaga zmian także w klasie bazowej.
- 3. Poprawki operatora << w klasie figure (dołożenie wirtualnej funkcji get_id czystej w klasie bazowej i zaimplementowanej w pochodnych). Nie mam już składowej id w figure!
- 4. Zmiana bbox na metodę wirtualną (+ przeniesienie fragmentu kodu do bbox w klasie Circ)

Nie trzeba chyba wspominać, że w main powieliłem sobie "echo" figur na konsolę, żeby na bieżąco śledzić, czy figury odczytują się właściwie.

Wyświetlanie

Jestem gotowy od usunięcia komentarza części wyświetlającej figury w oknie. Od razu trzeba mi zdefiniować w figure:

```
virtual Graph_lib::Shape* get_shape() const = 0;
Implementacje w Rect i Circ będą wołać konstruktory
pochodnych po Shape, odpowiednio Rectangle i Circle.
Zanim się wezmę za to, muszę poradzić sobie z masą błędów,
które pojawiły się, kiedy włączyłem (#include) na początku
figure.h plik graph.h. Powodem jest makrodefinicja z pliku
std_lib_facilities.h:
```

#define vector Vector

Jest bardzo szkodliwa i należy ją wyłączyć (zakomentować): //#define vector Vector

Po tym ruchu mogę wrócić do implementacji get_shape.

Wyświetlanie

Oba przypadki wymagają nieco pracy. Do Rectangle potrzebuję struktur Graph_lib::Point, bo takie dwa punkty są argumentami konstruktora. Najłatwiej będzie mi zdefiniować operator konwersji w FPoint:

```
operator Graph_lib::Point() const
```

W konstruktorze Circle drugi parametr jest promieniem koła, więc dokładam sobie funkcję:

float distance(const FPoint & lf, const FPoint & rt); Zakładam, że przyda mi się dokładna (float) odległość między punktami; w wywołaniu konstruktora Circle dołożę konwersję wyniku tej funkcji do int.

W tym momencie kompilacja kończy się sukcesem i można się spodziewać wyświetlenia figur w oknie programu.

Oddawanie

Definicje wszystkich (czterech) klas i funkcji pomocniczych proszę umieścić w pliku figure.h. Implementacje metod klas (o ile są dłuższe, niż jedna instrukcja) oraz funkcji pomocniczych proszę zamieścić w pliku figure.cpp.

Rozwiązania (figure.h i figure.cpp) należy złożyć w Moodle do:

26 marca 2023 23:59